

له بهر پرووناکیی و تاره کله « ماموستا مسعود محمد » یشدا له منډه وه ، نه چرچند لاپه ریه

محمدی مه لا کریم

عمری «یه» ، که به پنی نه وهی له کتیه که دا نووسراوه ، به حیسابی حوروفی نه بجد نه کاته (1373) و ، له راستیشدا نه کاته (3198) که وا جارنی ، ماموستا مسعود واتنی ، نزیکی (1800) سالی ماوه بیگه ینی و ، میژوی کوچی دواپی کردنی شیخی لاوانه وه بو دانراو له تنها گل باغ عمری «دایه ، نه وه نه بی له باره یه وه بلیم باو کم خوی شیعره که ی داناره . حوروفی نه بجدیش شتیک نی یه نه ک باو کم و ته نانه ت منیش ، به لکو هر که س بزانی چی یه نه زانی چونیش نه ژمیری . باو کم له ده سنووسه که یدا تنها شیعره که ی نووسیوه و ساله که شی له ژیریه وه نووسیوه و هیچ باسی لیکدانه وهی پرسته ی میژووه که ی نه کردوه که میژووه که به چرند وشه ی پیکدی . به لام هیلیکی سووری به ژیر نیو دیره به یته که دا کیشاوه و ، له جیاتی نه وهی تنها به ژیر «گل باغ عمری» یه که یدا بکیشی ، هه موو نیوه به یته که ی بی گرتوه ته وه . منیش که وا فیربووم هر کاریک دست نه ده می ، له سر بنه رته تی «گومان» دهستی بی نه کم ، نه توانم بلیم مه که ر چونها له یادم چووبی نه گینا هر چی میژوی به حوروفی نه بجد دانراو له و کتیه دا هه یه هه مووم دووباره لیکداوه ته وه و ، هر چی ژماره ی تیایه دواپی نووسینه وهش پتر له جاری له گه ل نه سله که دا به راوردم کردوه . له بهر نه وه نازانم چون له کاتی نووسینه وهی نه و باسه دا نه م ریازهم پشت گوی خستوه . هر چون بی سوپاسی زور بو ماموستا مسعود که هر چرچند هه همیشه به ناسانی ده می

ماموستا مسعود محمد وتاریکی له دوو ژماره ی (19) و (20) ی نه م گوفا ره دا بلاو کر دبو وه ، نه ونده ی پیوه ندی به ره خنه ی نه ده بی و به تاییه تی به وتاری (شاعیره کانمان) ی خاوه ن نادیا ری ناو «یادگاری لاوان» و هه لسه نگاندنه که یه وه بوو که له گوفا ری دهسته ی کوردی کوپی زانیاری غیرا قدا بلاو کر ابو وه » ، له هاشا که ردانی نووسینی به ناو ره خنه ی نه ده بیی نه م سه رده مه ماندا ، به ش به حالی من و لام وایه به ش به حالی خه لکیکی زوری تریش ، مایه ی ته سکینی بو هاتنی دله ی ماته مزده و ، مزده ی نه وه بوو که ره خنه ی نه ده بیی راسته قینه نافه وتی و ، نه بی هر که سانیکی بو هه لکه ون په لی بگرن و بیخه نه سه ر شاپینی که شه کردن و فراژی بوون .
 له سه ره تای و تاره که ی ماموستا مسعود دا پروی ده می ره خنه کرابوه سی شوینی به رگی دووه می (یادی هردان) ه که ی باو کیشم . هر له بهر نه وه نا که من به رپرسی که لی شوین و بابه تی هه ردوو به رگه که ی نه و کتیه م ، به لکو به مه به سستی بی له راستی نانپش که پیویسته لای هر که سی حورمه تی خوی و خه لکی له دلا بی ، له هه موو شتی نازیزتر بی ، نه که ر به راستی بی یه وی گو تار و ره فتاری هاوسه نگ بن ، نه بی پنی لی بنیم که ماموستا مسعود راست نه کاو ره خنه ی یه که م و سیه می به ته واوی له جیی خویاندان . بو ره خنه ی دووه میشی پیدا چوونه وه یه کم هه یه .
 هر چی نیوه به یته که ی «کم شد از باغ محبت گل باغ

نه گاته باوكم هر چي بوي پي بلن ، هر نه وهی باشتر بوو به نووسين ره خنه که ی گرتو هه له که ی راست کرده وه ، نه گينا ناگادار کرده وهی باوكم له هه له که ، دواي ته واوبوونی له چا پدانی کتیبه که ، به که لکی کئی تر دی و ، رینگا بو کام خوینده وار بوون نه کاته وه ؟^{۳۳} .

له باره ی ره خنه ی سیهه میشه وه که له وه له په گیراوه له به یتیکی پارچه شیعه ره که ی حاجی مه لاه بدوللای جه لی دا بووی داوه و «نه وه یکی تیا زیاد کراوه»^{۳۴} ، بی سی و دوو لی کردن نه لیم هه له ی منه ، چونکه که گه پامه وه سه ر ده سنووسه که ی باوكم دیتم نه و به راستی نووسیوه . سهیر نه وه یه من خوم به یه کئی له وانه نه زانم که گوی یه کی موسیقاچیژی وردی شیعیان هه یه و ، راسته که شی وامو ، سه دان به یتی ده سنووسم راست کردووه ته وه که هه له ی «سه نگه» یان تیا بووه یا تی که وتووه ، بی نه وه یش ده سنووسی نه سل بیبیم و ، پاش دیتیشی ده رکه وتوه یا وا بووه که من وتووه ، یا هه له که ی من ده سنیشانم کردووه هه له یه تیا نه بووه به جوریکی وا بووه هه له ی تیا نه بی . له گه ل نه وه یشا له م به یتیه ی حاجی مه لاه عه بدوللای جه لیدا نه وه له یه م کردووه . مه به ستم پاساودانی هه له که ی خوم نی یه ، به لام بو دوزینه وه ی هوی که وتته هه له که م نه بی نه وه بلیم که دهس بی کرانی نیوه به یتیه که ی هه له که ی تیا بووداوه به «له جیی من» ، له خو یه وه بو به رانبه رکی بی کردنی «من» هکه ، وه که له په خشاندا به ناشکرا ده رنه که وی ، نه و «نه وه» زیاده ی به دواي خویدا پاکیشاوه ، به تاییه تی یش که به «نه وه» هکه خوی نیوه به یتیه که له نگه نابی و ، له نگی یه که له وه پاش ده رنه که وی .

به لام له باره ی شیخ نه بیی ماویلایانه وه که ماموستا مسعود ره خنه ی له ناوهینان و به چاکه باس کردنی^{۳۵} گرتووه ، نه وه - وه که پیشتر وتم - نه بی قسه یه که بکه م .

من خوم هر له وکاته وه که کتیبی «حاجی قادری کوئی شاعیری قوناغیکی نوی یه له ژبانی نه ته وه ی کورد»^{۳۶}م نووسیوه له سالی ۱۹۵۷دا ، ناگاداری ره خنه گرتنی حاجی قادرم له هه مو شیخیکی ساخته چی و دهس بپرو خه لک هه لئه له تین ، هر چه ندیش ناگاداری نه و بابه تانه نه بووم که ماموستا مسعود له باره ی شیخ نه بی یه وه نووسیونی ، به لام هر له منالی یه وه له بیاره ناوی شیخی ناوبراوده یان شیخ و خلیفه ی چاک و خرابم

بیستووه وه که بلنی «نه یانناسم» . بو یه که خه ریکی نووسینه وه و دارشته وه ی به رگی دووه می «یادی مهردان» بووم و گه یشتمه سه ر باسی شیخ نه بی ، دلم لئی نه دا که باسی نه م شیخه لابه رم ، چونکه له هه مو حالیکدا قسه ی که سیکی وه که حاجی قادرم هه زار که رته بی چی پرواتره له هه ر باسو و خواسیکی شیخ و شیخان که مه نسووب و دهسته و دائیره ی خویان و هه لکرانی بیروباوه یو هاوقازانجه کانیان و که سانی ساده له وح و خوش باوه ر بیگیرنه وه ، به لام ته نها له به رنه وه ی که باوكم نه لی مه لایه کی زاناو هونه رمه ندی خوشنوسی بووه و ، له سه ره تای ژبانیشتیا به چاوی ره خنه گرو ناقابل له گه ل به ره ی تریقات به دهستان مامه له ی کردووه ، هیشتمه وه . سه ره رای نه مه ش شتیکی نه وتو له باسه که یدا نه نووسراوه له نزیک یا له دورره وه به گزی نه وه له سه نگانده دا بچی که حاجی قادر نه وی بی هه له سه نگاندوه ، به لکو نه وه ندهش که ناوی له شیعیری حاجی قادرا هاتبی ، وه که من له یادم بی ، نه وه په رکه ی دوو چاره . نه وه ش که گوايه شازده ژنی هیناوه ، ناچارین نه بی هر وای مه عنا لی بدهینه وه که له ژبانی شازده ژنی هیناوه ، نه که له یه ک کاتدا له چوار ژن زیاتری بووه ، له پینجه وه بیگری تا شازده که ، چونکه ته نانه ت جوکمران و ناغا گوناهاکارو له خوانه ترسه کانیش له کومه له ی موسولمانانا هه رگیز نه یانتوانیوه له چوار ژنی ماره بپراو زیاتر ، بی حيله شه رع ی وه که تلاق دانی یه کی و ماره بپینی یه کیکی ترو ، پاشان ته لاق دانی نه می نوی و هینانه وه ی نه وی کوئه ، رابگرن ، نیتیر با ده یان که نیزه کیشیان بووبی ، که شه رع پی داون . نه وه ش بی یه وی ره خنه له راگرتنی چوار ژن یا چند که نیزه که بگری ، نه بی به رله وه ی ره خنه له وکه سه بگری که کاری وا نه کا ، ره خنه له شه رع بگری که رینگی شتی وای داوه .

نه وه شمان له یادنه چی که حاجی قادر وه که تیکوشه ریکی کومه لایه تی قسه نه کاو ، رینگی تیکوشانی کومه لایه تی و شیخایه تی و باوه ر به ریبازی شیخایه تیش زور دژی یه کن و ، له به رنه وه چه رده یه که مه یدانی هینانه نارای که سیکی وه که شیخ نه بیی ماویلایانیش بو که سیکی وه که باوكم هر نه مینیتنه وه . به لکو نه توانم بی سل کرده وه له م روانگه وه بلیم ماده م حاجی قادر هه لویستی به رانبه ر شیخ نه بی نه مه یه که خستویه تیه شیعیریه وه ، نه بوو به رانبه ر به زور شیخی تریش ، که زور به

چاڪه ناوى هنيان ، نه گه ره خنه شيان لي نه گري ، هر هيچ نه بي ليان بي دهنگ بوايه ، چونكه له دوا ليكدانه وهدا ريبنازه كه هه ريه كه ..

بهش به حالي باوكم ، نه وه له لايه كه وه ناگاداري حاجي قادرو شيعري حاجي قادرو هه لويستي حاجي قادر به رانبر شيخ نه بي نييه ، مه گه ر نيستا له ريگاي خويندنه وه ي وتاره كه ي ماموستا مسعوده وه ناگاداري بيبي . له لايه كي كه شه وه له كاروباري شيخه تي و باوه به شيخاندا نايد يولوژي يه كي چه رده يه كه جياي له وه ي حاجي قادري هه يه . نه و چونكه خوي به يه كي كه له په يره واني ته سه وف نه زاني ، هر نه وه نده خوي ناگاداري ناراستي شيخك نه بي ، هه ركه س چاكه يه كي نه و شيخه ي بو گيرايه وه ، وا بربار نه دا نه و كه سه راست نه كاو ، زياتر به وسه نگو ترازووه له گه ل شيخان مامه له نه كا كه له ناو مه لاياندا مامه له يان بي له گه ل نه گري . له بهر نه م هويانه بركيشيم نه كرد باسي شيخ نه بي لابه رم . لاشم وايه نه گه ر له گه ل باوكم بكه و تمايه ته ده مه ته قه له م پوه وه ناگاداري هه موو نه و پوهه سه لبي يانه ي ژياني شيخ نه بي بوومايه كه ماموستا مسعود باسيان نه كاو ، بويم بگيرايه ته وه ، هيچ نه بي له بهر نه وه ي كه نارو زوي له چوونه مه يداني قسه و قسه لوكو (ره دو به ده ل) نييه ، بي سي و دوو نه و باسه ي لايه برد . باوكم كه سيكي وه ك شيخ عوسمان سراجه دديني ته ويله به پيريكي راسته قينه ي ته ريفت نه زاني ، له بهر نه وه ناچي به دلپا پيري وا كه سيكي ناشايسته بكا به خه ليفه ي خوي ، هه رچه ند به لايه وه سه ير نييه نه گه ر خه ليفه يه كي شايان به لكو پيريكي راسته قينه ش پاشان ربي راست ون كاو گومرا بيبي . بويه هه روا به ناساني ناتواني هيليكي راست و چه وت به سه ر پايه و پله ي كه سيكي وه ك شيخ نه بيديا بيبي ، تا به به لگه ي شرعي بوي دهر نه كه وي واي لي هاتووه شاياني نه و ميل پياهيته بي .

* * *

ماموستا مسعود محمد له گه لي شويني وتاره كه يا كه ره خنه له چاهي نويي «نه نجومه ني نه دييان» نه گري ، ري تي چووني نه وه دينيته نارواه كه نه و ره خنه ي نه و هه له ي لي گرتوون هه له ي چاپ بن . من لام وايه ماموستا زياتر به پتي نه و شيوه ي ناسك و به نه دهب ره خنه گرتنه ي له م جوړه مه يدانانده

له سه ري نه روا ، ويستوييه موجه له له گه ل نه دمانني به ريزي ليژنه ي ويژه وه كه له پووري سه ر به ده سته ي كوردي كوردي زانياري عيراق بكا كه نه و كتيبه يان به پيشه كي و ليكولينه وه و ليكدانه وه وه له چاپ داوه ته وه ، بويه هه روا سووك و ناسان نه و هه لانه به ره و پووي چاپ نه كاته وه كه دياره چاهي به مه عفا ته كنيك هيچ سووچيكي نييه و ، كه واته نه بي سووچ سووچي راست كه ره وه ي پروفه كاني پيش چاپ بي ، كه بهش به حالي چاهه مه نييه كوردي يه كاني كوردي زانياري منمو ، پيم وايه ماموستا مسعوديش نه مه زور باش نه زاني .

ليزه شدا ديسانه وه ، بوهاكانه بو خو كردن نا ، به لكو بو دهر خستني راستي ، نه بي بليم هر چي هه له ي ناو «نه نجومه ني نه دييان» ه ، چ نه وانه ي ماموستا مسعود ده سنيشاني كردوون ، چ نه وانه ي له دوا لاپه رهي كتيبه كه دا ده سنيشان كراون - سيان چوار يكي زور بي بايه خيان نه بي و ، چ نه وانه ي هيشتا كه س ده سنيشاني نه كردوون» ، هيچيان هه له ي چاپ نين ، هه له ي ناو ده سنووسه كه ي ليژنه ن كه داويه به چاپ . من وه كه هه له راست كه ره وه يه كي پروفه كوردي يه كاني چاهي كور ، هر له بهر دلسوزيم بو زمان و نه ده بي كورد ، كه لي جار كتيب و وتاري نه م و نه م له پووي گرامه رو شيوه ي نووسينيشه وه راست كردووه ته وه» به لام به داخه وه له م سالانه ي دواييدا كه سانكيكي وا هاتنه نارواه ، نه ك هه ر به بي دهنگي يش قه دري خزمه ته كه يان نه زانيم ، به لكو بي نارزه اييشيان دايه وه به گويم ، وه ك بلي خويان پيش ده سكار يه كه ي من باشترو راستريان نووسيبي . له بهر نه وه ده ميكه من كه پروفه ي وتار يا كتيبي كه سي نه گرم به ده سته وه له وانه ي كوردي زانياري له چاپيان نه داو ، هه له يه كي تيا نه پينم ، نه گه ر پيشه كي نه زانم خاوه نه كه ي حه زنه كا نه و هه له يه ي بو راست بكه مه وه ، ناچارم هه رچه ند يش نه مه ريگاي راست نييه و ته نانه ت بو ره حه تي گياني خويشم له بار نييه ، نه گه ر پيمه وه سه ر ده سنووسه كه و ، تيي نه پوانم بزانه خاوه نه كه ي چوني نووسيوه . نه گه ر هه له كه هه له ي خوي بوو ، نه وه وه ك وتم به ناچاري گوئي ناده مي . خو نه گه ر بوم دهر كه وت هه له ي كاتي چاهه ، نه وه ده سبه جي بوي راست نه كه مه وه . ته نانه ت كه له چاهداني «نه نجومه ني نه دييان» ته واوبوو ، زمانم سووتاو به ماموستا مه لاجه ميل

بوژبه یانیم وت - که یه کیک بوو له ئه دامانی لیژنه ی ویزه و که له پووری سر به دهستی کوردی کوردی زانیاری که نه و کتیبه ی ناماده کردبوو - : حه یفه بو زانایه کی وهک توو نه دب دوستو نه دب شاره زایه کی وهک کاک حوسین خانه قا ناوتان به سهر کتیبه ی پرله هه له ی واوه بی ! ماموستا که نه مه ی لیم بیست فه رمانی دا کوکردنه وه ی فورمه کانی کتیبه که راوه ستینن و نوسخه یه کی ئی وه رگرت و چوو له سهره تاوه تا دوا یی خویندیه وه ، نه وه لانه ی ده سنیشان کرد که له دوو لاپه ره ی دوا یی کتیبه که دا راست کراونه ته وه . ته نانه ت نه و چند دیره به ناو « په ریو ، هی لاپه ره ی 151 و 152 ، دوکتور ئیحسان فوئاد له پاش له چاپدانی کتیبه که نوسینی وه هه روا به ئاسانی به هه له ی چاپ دانراون . ده سنوسی کتیبه که ئیستاش له چاپخانه ی کوره و ، نه وه ی له م قسانه ی من دوو له نه توانی بی ته ماشای بکاو به راوردی هه له کان و تیکستی ده سنوسه که بکا . بو به لگهش له وه زیاتر نالیم که کی باوه به وه نه کا من ته نانه ت نه وهش نه زانم که « به گ ، ی کوردی به « به ک ، نانوسری ، وهک له کلیشه ی به رگه که و لاپه ره یه ک و چند شوینی تری کتیبه که دا نووسراوه .

* * *

با بچینه وه سهر په خنه ی نه ده بی و نه نجا له مه ر نالی یش دوو سی قسه یه کم هه یه بوتانی بگم :

ماموستا مسعود محمد له شوینیکی وتاره که یا په خنه ی له وه گرتوه که تویره ره وه کانی « نه نجومه نی نه دبیبان ، له هه رکو ی شیعریکی نالی هاتیبته ری یان ، که راونه ته وه سهر دیوانه که ی نالی که باو کم و فاتیحی برام لیکیان داوه ته وه و من به ده م نووسینه وه بو چاپ و راست کردنه وه ی پر و فقه وه به سه ریا جوومه ته وه . مه به سستی ماموستا ، وهک خوی نه ئی ، نه وه یه نه بوو لیژنه خوی هه نگاوکی نویی له لیکدانه وه ی شیعری نالیدا بو پیشه وه بنایه و ته نها به وه دانه که وتایه که لیکدانه وه که ی باو کم و کاکم بکا به سه رچاوه ی کاری و ، نه و لیکدانه وه یه له گه ل بایه خی زوریشیا نه وه نی یه که چیکی سه بی بو ئیمزا بکری .

نه گه ر له بهر پووناکیی « نه بوو وابوایه ، سهیری مه سه له که بگه ین ، بومان ده رنه که وی په خنه که ی ماموستا مسعود په خنه یه کی به جی و ته واوه ، له راستیییدا نه نه و شه رحه ی باو کم و کاکم نه بی به له وه زیاتر دابنری که

هه نگاوکی یه که مه به ریگای شاره زاکردنی خویندهواری کوردا له شیعری نالی و ، نه هیچ لیکدانه وه به کی تریش نه توانی ئیددیعیای نه وه بکا که ئیتر مه سه له ی لیکدانه وه ی نالی ته واو بووه وه بپراوه ته وه . به لکو ، ماموستا مسعود واته نی ، « جاری به که س نه کراوه بگاته بنی ده ریواو نه و په ری ئاسوی واتاکانی نالی ، به لام کتیبه ی - مه به ستم « نه نجومه نی نه دبیبان ، هه که یه - نه وه مسوو کون و که له به ره ی تیابی که ماموستا مسعود پیشانی داوون و زیاتریش ، لام وایه نه وه سهر و زیاده تی بتوانی له لیکدانه وه کانی باو کم و کاکم وردبیبته وه و به و بگپانه شه وه له گه ل شیعری شاعیره کانی تری ناو کتیبه که دا مامه له بکاو ، سه د بریا ماموستا مسعود داوای نه وه ی بگردایه تویره ره وه کانی خو یان له گه ل شیعری شاعیره کانی تریشا که ناویان تییدا هاتوه ، نه وه نده ماندوو بگردایه بگه نه وه به نیوه ی نه وه دا که بو لیکدانه وه ی شیعری نالی له کتیبه که ی باو کم و کاکمیان وه رگرتوه .

به تیگه یشتنی من ماموستا مسعود محمد له م سهرده مه دا سهرده سته ی هه موو نه وانیه که له ورده کاری یه کانی شیعری نالی کو لیونه ته وه و نه کولنه وه و باشی بو نه چن^(۱) به لام راستیشان نه وی زانیی نالی و دوزینه وه ی ورده کاری یه کانی ، وهک زانیی قانونیکی ماتماتیک نی یه سنووریکی دپاری هه بی و له ویدا بپریته وه . من له شوینیکی تریشدا نووسیمه نالی به جوریک یاری به وشه نه کاو له هه ر یاری به وشه کردنیکیشدا مه عنایه کی تازه دینیه گسپه وه ، وینه ی ئانیستا لای که س له نه ده بی کوردا نه بووی ، به لکو زورجاریش سه ره رای مه عنا ته واوو جوانه کانی که ئی مه عنای نیوه و ناته واویش پیشان نه دا . بویه شه زورجار نالی زان مه عنای راستی وای به خه یالدا دی ، هه رگیز له وه پیش به خه یالیاو به لکو به خه یالی که سی تریشا نه هاتوه و پیش نه وهش شیعره که بی مه عنا یا که م مه عنا نه بیره ، لای که می مه عنایه کی پوختی زانراوی هه ر بووه . هه روا شتی راستی وایش له یادن هه جی که نه نه بوو له یادی بچی ، به لام چونکه مه عنای راست ووردی تری له یاده ، به له یاد چوونی نه و مه عنا که ی تر له زانیی شیعره که دا تی نه گیراوه و په کی نه که وتوه .

بویه راست نه وه یه له لیکدانه وه ی شیعری نالیدا نه و تاقه ته عنا یا چند مه عنا زانراو باوه ی هه ن ، دانرین .

هه‌رجیی تریش له وکاته‌دا به‌بیردا دی ئیشاره‌تی بو بکری .
پاشانیش هه‌ر مه‌عنایه‌کی تر به‌خه‌یالدا هات ، ئه‌ویش بخریته
سه‌ر کاغه‌ز ، چونکه‌ نالی زانی زور شاره‌زایش ناتوانی بلی
به‌جاری هه‌موو ئه‌و بو‌چوونانه‌ ئه‌زانم که له‌وانه‌یه‌ مرو له
لینکدانه‌وه‌ی به‌یتیکدا بویان بچن .

نموونه‌یه‌کی ئه‌م قسه‌یه‌م ئه‌وه‌یه‌ کاتی که خه‌ریکی
نووسینه‌وه‌ی دیوانی نالی‌یه‌که‌ی خومان بووم بو‌چاپ ، له‌ پارچه
شیعری :

جه‌نانی وه‌ک جینان کردم به‌ ماوا

حه‌بیه‌ی مالیاوا ، مالی ناوا

دا بووم ، که‌یشتمه‌ به‌یتی

زه‌فاهه‌تگاهی په‌رده‌ی ئالی چاوم

موباره‌ک حه‌جله‌ بی بو بووک و زاوا

ئه‌وه‌م به‌بیردا هات که نالی ئه‌وه‌شی مه‌به‌ست بووبی بلی :

موباره‌ک حه‌ج له‌بی بو بووک و زاوا

که‌چی ئه‌و مه‌عنایه‌ی له‌ دواویی کتیه‌که‌وه‌ بو :

حه‌بیه‌ی مالیاوا ، مالی ناوا

ئیشاره‌تم بو کردووه‌ که شاعیری ناسک کاک حه‌مه‌عه‌لی
مه‌دهوش پیی وتم - وه‌ک له‌ویدا باسم کردووه - هه‌رگیز نه‌ به
خه‌یالی من و نه‌ به‌ خه‌یالی که‌سیندا نه‌هاتووه‌ له‌وانه‌ی دیوانی
نالی‌یان نووسیه‌وه‌ ، ئه‌گینا به‌کیکیان ئه‌ینوسی « حه‌بیه‌ی
مالی ناوا .. » ، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا که هه‌رکه‌سی ئه‌م به‌یتیه‌ی
خویندبیه‌وه‌ ئه‌بی له‌ دلی خویا و تیبیتی : ناخو ئه‌م (مالیاوا) یه‌ی
مالی (حه‌بیه‌ی) یاری نالی له‌وی بووه ، له‌کوری بی و بکه‌ویته‌ چ
ناوچه‌یه‌ک ؟

هه‌روا له‌ خویندنه‌وه‌ی به‌یتی

ده‌سه‌به‌ندیانه‌ دین و ده‌چن سه‌روو ناره‌وه‌ن

یا حه‌لقه‌یانه‌ صوفی‌یی مل‌خوارو مه‌نده‌بوور

دا به‌ده‌م خویندنه‌وه‌ی وتاره‌که‌ی ماموستا مسعوده‌وه ،
مه‌عنایه‌کی ترم بو (ناره‌وه‌ن) به‌ خه‌یالدا هات ، نازانم تائیس‌تا
به‌ خه‌یالی که‌سا هاتووه‌ یا نه‌ ؟ به‌لام بی‌گومان مه‌عنا
پیشووه‌که‌ی لای خومان جوانتر ئه‌کا ، وه‌ک چون مه‌عنا
تازه‌که‌ی ماموستا مسعودیش جوانتر ئه‌کا ئه‌گه‌ر بتوانین
(ده‌سه‌به‌ندیانه) به‌ (ده‌سه‌به‌ندی یانه) بخوینینه‌وه‌ وه‌ک ئه‌و
پیشنیهادی کردووه⁽²⁾ . ئه‌و مه‌عنا‌ی تره‌ش که وتم به‌وه‌ ئه‌بی

(سه‌روو) به‌ (سه‌روی) بخوینینه‌وه‌ که به‌هوی نه‌بوونی نه
(واوی عه‌تف) و نه‌ (بیی ئیزافه) له‌ ده‌سنووسه‌ کوئه‌کانا که به
شیه‌وه‌ی فارسی نامیز نووسراونه‌ته‌وه - ریی‌تی ئه‌چن و ناره‌وا
نابی و ، (ناره‌وه‌ن) یش به‌ (ناره‌وه‌ن = ناره‌وه‌ند)
بخوینینه‌وه ، واته : دار سه‌روه‌کان که له‌جیی خوینا چه‌قیون و
نارون و نابزویین ، به‌ ریز وه‌ک هه‌له‌په‌رکی که‌ر که ده‌سیان به
ده‌سی یه‌که‌وه‌ ئه‌گرن و توند ئه‌که‌ن ، یا وه‌ک ده‌سه‌سراو ،
دین و ئه‌چن .

بکه‌رپینه‌وه‌ دواوه‌ بو‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که وتمان زورچار
وانه‌بی مرو پیی له‌ مه‌عنایه‌ک ناکه‌وی که نه‌بوو بی‌زانیایه‌و
به‌ناسانی پیی لی بکه‌وتایه .

من خوم هه‌ر له‌ منالی‌یه‌وه‌ که گوئستانی سه‌عیدم
خویندووه ، ئه‌و چوارینه‌یه‌م ناگا لی‌یه‌ که نه‌ لی :

ابر اگر آب زندگی بارد

هرگز از شاخ بید بر نخوری

با فرومایه روزگار مبر

کز نی بوری شکر نخوری

که‌چی ، وه‌ک ماموستا مسعودیش له‌ وتاره‌که‌یا ئیشاره‌تی بو
کردووه ، تاله‌ چاپکردنی ئه‌سلی دیوانه‌که‌ نه‌بوینه‌وه‌و ماموستا
مسعود له‌ دانیشتنیکا باسی مه‌عنا‌ی (بووریا) و یاری به
وشه‌کردنی نیوان (بووریا) و (بووریا) ی نه‌کرد ، من نه‌که‌وته‌وه
یادم که بووریا ئه‌و قامیشه‌یه‌ چیغی لی دروست ئه‌که‌ن . ئه‌گه‌ر
خوم پیش‌وه‌خت ئه‌وه‌م بکه‌وتایه‌ته‌وه‌ یاد ، یا ماموستا مسعود
ئه‌و باسه‌ی پیش‌سه‌ره‌ی چاپ هاتنی به‌په‌ته‌که‌ی نالی بکه‌ردایه ،
یا که‌سیکی تر زوو پیی بوتمایه ، له‌ ئه‌سلی دیوانه‌که‌دا که‌لکم لی
وه‌رئه‌گرت و به‌وه‌ مه‌عنایه‌کی جوانی تریشم له‌ جیی خوینا
ئه‌خسته‌ به‌رده‌ستی خوینده‌واران ، وه‌ک له‌ (ریا) ی دواوشه‌ی
نیوه‌ی دووه‌می به‌په‌ته‌که‌دا کراوه⁽³⁾ .

* * *

له‌ داوینی ئه‌م چه‌ند لاپه‌ره‌وه ، ئه‌مه‌وی لاپه‌که‌ی
به‌په‌له‌یش له‌ باسه‌که‌ی «شاعیره‌کانمان» و
هه‌لسه‌نگاندنه‌که‌ی بکه‌مه‌وه‌و ، په‌ر به‌دل په‌روزیایی ئه‌و
داکوکی به‌جی و راست و دروسته‌ی ماموستا مسعود بکه‌م که
له‌ شیعری نالی و تیکرای شیعری ره‌سه‌ن و سه‌ره‌ریزی کوردیی

کر-وو ، به رانیه ر به ره خنه کانی ئەمین فهیزی به گ و شالاهه
-هه ق و نانه ته وه بی به که ی خاوه نی وتاری «شاعیره کانمان» به
«هنگی دلیری کۆری ره خنه سازی کوردی» دانانی ئەو
تالاهه .

مه حوی و سالم و کوردی و نالی و ناری و زیوه رو چه مدی و
موختار ، که بۆنمونه خاوه نی ئەو وتاره هه ره شه ی
به کالاکردنه وه ی لی کردون ، هیچیان ئەوه نده ی بارو دۆخی
ژیانیان هوشیاری بی به خشیون ، «فیلی له جه ماوه ری
نه ته وه که ی نه کردوو و «راستی لی نه شار دووه ته وه و ،
«چه قیفه تی میژوو یی و شارستانه تی و پۆشنییری لی ون
نه کردوو» ، به لکو هه رکامیان بگری ، به سه نگو و ترازووی
سه رده می خۆی و کوردستانی ئەو سه رده مه ی ، هه ولی ئەوه ی
داوه «جه ماوه خۆی بناسی» و «ریگای به رژه وه نندی خۆی
بگریته به ر» و «هه مووشتیک به ناوی خۆیه وه ناوه ری» .

به لام با بلیین بنووسی نادیری «شاعیره کانمان» له و
سه رده مه دا که کلۆلی که له که ی به چاو ئەبینی و هویه که ی
نازانی ، له شاعیری داماو به ولاره که سی له به رده ستا نابی
داری کینه ی خۆی به سه ریا بشکینیته وه ، به لام ئەه ی
پۆشنییری ئەم دواسالانه ی سه ده ی بیسته م ، به چ عوزرو
بیانوویه که وه دیت ئەیه وی ئەو چه رده که له پوره شمان که به
هه زار ده ردو مه ی نه ت و کۆیره وه ری له چنگ زه بزو نهنگی
گه ردون پزگاری بووه ، به هه یچ و پوچ ده رکاو ،
شاعیره کانمان به و تۆمه تانه گوناها به ر ئەکا که تۆزی پینستر له
زمانی خۆیه وه گیرامانه وه ؟ بۆ ئەو داوایه له خۆی ناکاو ، بۆ
له جیاتیی ئەوه ی سووژنی به چاوی خه لکا بکا ، ده رزی یه ک به
لووتی خویا ناکا ؟ بۆ ؟ !

په راویز :

- (1) یادگاری لاوان ، به غدا ، 1933 ، ل 33-45 ، چانچانه ی
که رخ .
- (2) گوڤاری کۆری زانیاری عیراق ، وتاری «ره خنه سازیک و
بیردۆزی هونراوه» ، به رگی ده هم 1983 ، ل 3-41 .
- (3) پروانه ره : مه لا عبد الکریمی مدرس ، یادی مه ردان ،
به رگی دووه م ، ل 315 .
- (4) لام وایه جیی خۆی بی لیره دا سوپاسی ماموستا مه لا

چه میلی پۆزبه یانی بکه م که هه له یه کی بو راست کردینه وه
له به رگی یه که می یادی مه رداندا پرووی داوه له لاپه ره
668 ی به رگی دووه مه دا ده سنیشانمان کردوو .

(5) پروانه ره : مه لا عبد الکریمی مدرس ، سه رچاوه ی
پیشوو ، ل 175 .

(6) سه رچاوه ی پیشوو ، ل 506-508 .

(7) محمدی مه لاکریم : حاجی قادری کۆیی شاعیری
قوناغیکی نوئی یه له ژیا نی نه ته وه ی کورد ، به غدا ،
چاپخانه ی نه جاح (1960) .

(8) ئەمین فهیضی به ک ، ئەنجومه نی ئەدیبان ، تۆزینه وه ی
لیژنه ی ویزه وه که له پوور ، چاپخانه ی کۆری زانیاری
عیراق ، به غدا ، 1983 .

(9) که لاله ی وتاریکی دریزم ناماده کردوو به ناوونیشانی
«ئەنجومه نی ئەدیبا نی ئەمین فهیزی به گ له ئەنجومه نی
ئەدیبا نی ده سته ی کوردی سه ر به کۆری زانیاری
عیرا قدا» هه موو ئەو هه له جوربه جورانه ی تیا یه کالاهه
ئەکه مه وه که له و کتیبه دا کراون . ئومیدم وایه بتوانم
به م نزیکانه بلاوی بکه مه وه .

(10) لام وایه ئەگه ره له ناو پۆشنییران و بنووسانی کوردا
که سانیک هه بن بکه ونه په یجۆری شیه نووسین و
دارشتنی بنووسانی ئەم سه رده مه ی کورد ، ئەتوانن
جی په نه جی من به نووسینی که لی له وانه وه ببیننه وه که
ده سته ی کوردی کۆری زانیاری عیراق و کۆری
زانیاری کوردی جارن ، به ره مه می بۆ له چاپ داون .

(11) خۆزگه ماموستا مسعود محمد شانی ئەدایه به ر
لیکدانه وه یه کی نوئی سه رجه می شیعه ره کانی نالی ،
به مه رجی لیکدانه وه که ی ته نها ته رخا ن بی بۆ شیعه ری
نالی .

(12) دوودلیم له گونجانی بۆچونه که ی ماموستا مسعود
له وه وه یه ئەگه ره له جیاتیی (ده س به ندیانه) ،
(ده س به ندی یانه) بخوینینه وه به مه عنای وه ک
ده س په سراو ، ئەبوو بووترایه (ده س به ندانه) چونکه
له و حاله دا ئەو (ی) دوا ی (به ند)ه پیویست نابی .

(13) له ئاخری کتیبه که وه ، له لاپه ره 739 دا ئەم واتایه ش
لیکدراوه ته وه .